

1. lesning Apg 1,1–11

De så ham løftes i været

I den første boken, kjære Theofilos, berettet jeg om alt hva Jesus gjorde og lærte, helt fra begynnelsen av og like til den dag da han ble opptatt i himmelen. Men før det skjedde, gav han sine påbud til de apostler han hadde utvalgt seg, ved Den Hellige Ånd. Allerede hadde han stått levende frem for dem etter sin lidelse og død, og gitt dem bevis i mengde; førti dager igjennom fortsatte han med å komme til syne blant dem og tale til dem om de ting som angikk Guds rike.

Så en dag han satt til bords med dem, bød han dem ikke å forlate Jerusalem, men vente på hva Faderen hadde lovet – «det løfte», sa han, «som dere har hørt om av meg: Johannes døyte med vann, men dere skal bli døpt i Den Hellige Ånd, om ikke mange dager.»

Da de nå alle var samlet, spurte de ham: «Herre, er dette tiden, da du skal gjenreise riket for Israel?» Han svarte dem: «De tider eller den stund som Faderen av egen myndighet har fastsatt, tilkommer det ikke dere å få vite. Men Den Hellige Ånd skal komme over dere og gi dere styrke; og så skal dere være mine vitner – i Jerusalem, ut over hele Judea og Samaria, ja, like til jordens grenser.»

Som han hadde sagt dette, så de ham løftes i været, og en sky tok ham bort for deres øyne. De stod ennå og stirret mot himmelen etter ham, da to menn i hvite klær trådte frem for dem og sa: «Hvorfor står dere her og ser opp mot himmelen, galileere? Den Jesus som nå ble tatt

fra dere opp til himmelen, han skal komme tilbake på samme vis som dere nettopp så ham dra bort, inn i himmelen.»

Responsoriesalme Sal 47 (46),2–3. 6–7. 8–9

Omkved: Gud stiger opp under jubelrop,
Herren til hornets klang. Eller: Halleluja.

Klapp i hendene, alle folk,
lovsyng Gud med jublende røst.
For fryktinngydende er Herren, Den Høyeste,
den store Konge over hele jorden.

Gud stiger opp under jubelrop,
Herren til hornets klang.
Syng, ja, syng for vår Gud,
syng, ja, syng for vår Konge.

For Herren er all jordens Konge;
syng for Gud med fryd.
Gud hersker over alle folk,
sitter på sin hellighets trone.

2. lesning Hebr 9,24–28; 10,19–23

Kristus gikk inn i selve himmelen

Det tempel Kristus trådte inn i, var ikke det som ble til ved menneskehånd, som en etterligning av det virkelige; nei, inn i selve himmelen gikk han, for å tre frem som vår

hjelper for Guds åsyn. Heller ikke var det for å ofre seg gang på gang, slik ypperstepresten hvert år går inn i helligdommen med blod som ikke er hans eget; i så fall måtte han også ha gjentatt sin lidelse gang på gang, helt fra verden ble til. Men som det er, har han åpenbart seg én gang for alle, nå ved tidenes ende, for å ofre seg selv, og derved gjøre synden til intet.

Og like så visst som det er menneskets lodd å dø en eneste gang og deretter bli dømt, så er også Kristus blitt ofret én gang for alle for å bortta de manges synder; og når han for annen gang kommer til syne, er det ikke lenger for syndens skyld, men for å fullbyrde frelsen for dem som venter på ham.

I kraft av Jesu Kristi blod har vi nå fri adgang til helligdommen, og kan med full fortrøstning tre inn gjennom forhenget, idet vi følger den nye, levende vei han har innviet for oss: ham selv i kjøtt og blod. Og siden vi har en så mektig yppersteprest til å forestå Guds hus, la oss tre frem med et oppriktig hjerte og en full og hel tro, med våre hjerter rensset for hver en plett av ond samvittighet og vårt legeme badet i helliget vann.

La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av vårt håp; for han som gav løftet, er trofast.

Eller fra år A:

2. lesning Ef 1,17–23

Gud gav ham sete ved sin høyre i himlene

Brødre!

Jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, Faderen som troner i herlighet, må gi dere den Åndens visdom som kan åpenbare ham for dere og la dere virkelig lære ham å kjenne: Måtte han la deres hjerters øyne fylles med lys, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt oss til, hvilken rikdom av herlighet hans arv til

de hellige er fylt av, og hvilken overmektig kraft han rår over, til beste for oss som tror! For det er den samme makt han utfoldet i Kristus, da han oppreiste ham fra de døde og gav ham sete ved sin høyre i himlene, høyt over alle «makter» og «myndigheter», «krefter» og «herskere» og over enhver tittel som nevnes kan, ikke bare i denne verdensorden, men også i den kommende.

«Alt la han for hans føtter», og gjorde ham selv til høvding for all skapningen, som Kirkens hode; for den er hans legeme, den fulle utfoldelse av ham som gir alt og alle deres fulle innhold.

Halleluja Matt 28,19a.20b

Halleluja. Dra ut og gjør alle folkeslag til disipler, sier Herren. Selv er jeg med dere alle dager, frem til verdens ende. Halleluja.

Evangelium Luk 24,46–53

Ennå mens han lyste velsignelsen, ble han tatt opp i himmelen

På den tid sa Jesus til disiplene:

«Slik står det altså skrevet: Messias skal lide døden og stå opp fra de døde på den tredje dag, og så skal det forkynnes i hans navn, fra Jerusalem av ut blant alle folkeslag, at de skal vende om og få sine synder tilgitt. Om dette skal nå dere være vitner.

Selv skal jeg sende dere hva min Far har lovet dere. Bli bare i byen til dere bli ikledd kraft fra det høye!»

Så førte han dem ut mot Betania, og løftet sine hender og velsignet dem – og ennå mens han lyste velsignelsen, skiltes han fra dem og ble tatt opp i himmelen. De kastet seg da ned i tilbedelse. Derpå vendte de tilbake til Jerusalem i jublende glede, og var siden stadig i templet for å lovprise Gud.